

„Danfæren.“

ET NYHEDS- OG OPLYGGELSESLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.
Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

„Danfæren“ udgives Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50, Udlændet \$2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring etc.
med Undtagelse af Bidrag til Bladets
Indhold adresseres:
DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.
Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.
I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danfærens“ Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Gættede.

Past. D. N. Olsen, Albert Lea, Minn., har taget indlod Skald fra Wab. i Oakland, Calif.
Zimmerns Menighed, Racine, Wis., holder 25 Mars Tristitessfejrt i Dagen fra 10—14 Juni.

Past. J. R. Jerrild kan den 1. Maj fejre 25 Mars Jubilæum som Præst for Menigheden i Deonto, Wis., i hvilken Anledning Menigheden dersteds indbøder til Zeit og Misjonsmøder.

For Prekers Menighed, Racine, Wis., agter til Sommer at opstøre en ny Præstebjælle.

Past. J. N. Hart rejste fra St. C. C. Koth fra Keenah, Wis., for at overtage sit nye Skald som Præst for Menigheden i Elk Horn, Iowa, og Menigheden i Keenah ventser sin nye Præst, **Past. W. R. Andersen,** der til før i Maj. Om alt gaar efter Beslutningen vil han blive indført i Kristi Himmelfartsdag om Aftenen.

Past. Th. Beck er anden Gang kaldet til Præst for Menigheden i Dane Rollen, Mont. Om han tager imod dette Skald, vides ikke.

Past. E. Weller Nielsen har taget indlod Skald fra Sidon, Mich., og vender at overtage Gerningen der sidst i Maj Maaned.

Dr. John A. Mott er en virksom Mand. Det fønes, som han har sit Hætte rettet paa enhver Strog i Verden. Naar finder vi ham i een Verdensdel, snart i en anden. Noget af det sidste, vi læser om ham, er, at han har faaet arrangeret en Konference af høiere uddannede Mænd af Negroeraceen her i Amerika. Denne Konference skal holdes i Atlanta, Ga., fra 13. til 17. Maj. Dr. Motts Henkast med dette Hætte skal være at gøre Vederne bekendt med det muliggørelse Problemet i Nord-Afrika som om muligt at faa dem til at interessere sig for dette Sagn.

Romerst-fattolse Lærere og Lærere i New York har iflg. „D. fr. Tlfm.“ dannet en Liga med det Naal for Ole at stille deres Erfaring som Lærere til Kirkens Tjeneste. De har nemlig underrettet deres Kirkes Autoriteter om, at de er forberedte paa at give romerst-fattolse Børn Undervisning i Religion paa hverdagsne i Ugen efter Almuekolens Slutning, hvis de kan faa medlemskab af Børnene i Kirke- og Skolebøgningsnærheden. Her er noget for Protestanterne at lægge Mærke til og at læse af. Alle vore Børn trænger til Undervisning i Religion, og enhver god Velsigthed bør bemærkes dertil.

Med et Par Ord vil vi henlede Opsættelse paa en Artikel af **Past. D. L. Kirkeberg** i dette Nr. — „The Menace“. Vi deler i den mest sentimentale Son med Forfatteren, hvad „The Menace“ angaar. Dette Blad er i længere Tid blevet kendt og efterhvert hvi Anmodning ved vi ikke. Men Bladet giver os Indblik af Ensidighed, Overdrivelse og Uvoksnelighed. Men — den Sag har en anden Side, den fattolse Propaganda og Hare. Hvorledes vi skal stille os over for denne, det siger **Past. Kirkeberg** ikke. „The Menace“’s Kampmaade har, vi ingen Tvivl, den vil naeppe resultere i noget positif godt. Vi mener derimod, at vi hellere bør lade os anspore af Katolikernes Værd til at være tilbø-

fære og virksomme i al god Gerning. Læg Mærke til de fløge Verdensmagter. Naar een Nation ruller sig og øger sin Stridsmagt paa alle mulige Maader, hvad gør de andre saa? De giver sig ikke til at frittere og prøve at nedrive den ene ene Magt; sligt vilde være smuttræk. Men de lader sig auhpøre til at være lige saa ivrige, ruite sig efter samme Maalet. Det er der Mening i. Et virkelig nidsært og ihærdigt Arbejde paa Kirkens forskellige Omraader og med de Midler, Herrens har betroet os, det er det bedste, vi kan møde den fattolse Hare med.

Et Par Rettelser og et Par Bemærkninger.

„Danfæren“ er nu Samfundets ottende — skulde vel være attende — Aarsgange bekendtgjort. Ved en Misforståelse — formodentlig — faar der, at Mødet begynder osv. i Menighedens Kirke. Det er forfæret. Møderne holdes i den engelske Methodistkirke. Thi endstønt St. Pauli Menighed har en ret rummelig Kirke, saa haaber vi dog, at den vil være for lille for Møderne; derfor har vi lejet denne store engelske Kirke.

Under Befendtgørelsen om et Konstitutionsforslag er der en Anmærkning, hvor det oplyses, „at Kredtene 2, 3, 4, 5, 6 og 7 har med sig Majoritetstallet for Menighedsrepræsentation“. Det er forfæret for Nr. 2. J. Kreds’ Vedkommende. Der staar i vortredereferat: „Forlaget kaldt med en lille Majoritet. Vi har intet „for“ at støtte os med fra den Afstemning; hvor saa ellers det er kommen fra, fender vi ikke.

Pastor Johannes Gotsche i sin indmærkede lille Bog „Fra Herrens Tjeneste“ gør et lille Næsttag mod Wisbrug af Adjektiverne. Naar i „Ets „lille“ bliver til „stor“, saa kan det maatte ogsaa komme in under Wisbrug af Adjektiver tilfældigt denne lille Tilfælde; den har nemlig til Hentning at anbefale „Fra Herrens Tjeneste“.

Vi har hørt lidt Rum over, at Aarsmødet begynder i Vinsengen. Og i sidste Nr. af „Danfæren“ komplimenterer **Past. A. P. Hansen** Kirkeradet for, at Mødet holdes saa tidlig. Men laad os tilkomme ikke Kirkeradet, men os her i Greenville. Og Grundten til, at vi netop beviendte den bekendtgjorte Tid, er denne, at den store „Grange Sal“, som vi har lejet til Befvisning, kan ikke faas en Uge senere, saa vi havde i Grunden intet Valg her. Men det er da heller ikke første Gang, Aarsmødet begynder i Vinsengen, det er vist set saa ofte i 1911, da Aarsmødet holdtes i Blair, begynde det ogsaa i Vinsengen; da begynde det om Onsdagen, i Aar om Torsdagen. Vi fønes derfor ikke, det er noget farligt at hvide over med Hensyn til Tiden.

Past. D. W. Bonds opstiller det Svørgsmaal, om det nu ogsaa er forpaafligt at holde Aarsmødet i California. Dette Svørgsmaal, hvi fønes jeg, er i Orden og værd at overveje, før man tager Bestemmelse under vor nuværende Husboldning. **Past. B.** tager det ogsaa for givet, at derud vil ikke komme mange Delegerter og forholdsvis faa Præstier. Og som Hølge deraf kommer Bonds til det Resultat, at „der tager man naeppe store Bestluttninger“. Men disse Bønde før tager meget fejl; tager man ikke lige store og lige faa mange Bestluttninger, enten der er faa eller mange Præstier og Delegerter? (Præstierne er vel for alvorligt ogsaa Delegerter). Er det ikke faaledes, at enten Samfundet er repræsenteret ved det halve eller en Trediedel af sine Menigheder, saa tager man lige mange og lige store Bestluttninger, og det har man Lov til. Men netop paa Grund af denne ulige og mangelfulde Repræsentation har vi ogsaa, fønes jeg, „taxation without representation“. Men det falde de gamle gære amerikanse Hædre jo Tyranni. Det er det beklagelige ved vor Ordning, den er ikke retfærdig.

Ku ser jeg — der er dog noget flønt ved Tanten om Aarsmødet i California. Vore japanske Præstier burde kunne komme med der. Med Mødet der vilde man vel faa om-trent lige langt fra Zeit og Zeit. Ligningen vilde blive let at lægge.

Vi forventer rigtig mange Gæster til Aarsmødet, og vi forbereder os paa at gøre det saa hyggeligt som muligt for dem. Derfor har vi ogsaa læst den store, prægtige Spisehal og den store Kirke, der ligger godt en Meil fra Episcopat. Og kom nu rigtig mange ogsaa derud fra Stjerne. Lad være, at der er

en „underforstaaet“ Lov, at der ikke maatte komme mange langvejs fra, var ikke altfor beviden. Naar de ingen skreven Lov er. Vi sniffer ogsaa meget, at vi i rigtig god Tid maatte faa Indmeldelse af et Par Hundrede, for at vi ogsaa kan faa det ordnet med hyggelig Vejse fra Zeit over Søen og med et Par Toget fra Milwaukee til Greenville.

De to Samfundsbørn.

Aarsmødet i Racine 1913 besluttede, at fra 1. Januar 1914 oplyses „Danfæren“ som et udførelse af udførelse. Senere beviendtes det, at D. L. Mbl. vedbliver at udgaas indtil 1. Juli 1914. Mange har her den forenede Kirke prøvet paa at oplyses de to Børn, „D. L.“ og „D. M.“ men den funde ikke. De er endnu vore Begge to. Hvorfor? fordi de kan ikke leve af den samme Hæde. Den ene spiser, hvad den anden skal leve af, og de giver deres Tale-re fra om trent det samme, og da ved vi alle, at to Børn ikke kan leve, naar den ene spiser fra om trent alt Den ene maa da lide eller ogsaa blive en ganske lille Stråling.

Saaledes har „Danfæren“ for-tæret, hvad Kirkebladet skulde leve af. Kirkebladet skulde være det officielle Organ (det har den været tidligere) men „Danfæren“ har alt, som er officielt, og saa hvi er det Dørvort kan Kirkebladet ikke leve. Fordi en anden tager dens Røng. Se **Benner**, som fører **Danfæren** og Kirkebladet, **A.** fortæller os, at disse to kan ikke leve under saadan en Forhold. Lad Kirkebladet være dødt fra den 1ste Juli 1914, og lad **Danfæren** være den forenede Kirkes officielle Organ (det har den været længe). Det gør mig bedrøvet, naar jeg ser den lille Stråling paa 8 Blade, ikke førre end en Tabel med det herlige Rum. (Rei du kan ikke være officielt Organ for den danske forenede Kirke). **Benner** lo-der hvile i Fred, men fra Graven skal den optaa kunnere og herligere under et andet Navn: Den forenede danfæ-luth. Kirkes Misjons-Tidende, og ingen skal fortære dens Røng. Den skal vokse og blive efter, og mange skal findes og læses efter den. Na fremmede skal komme til dig og spørge efter dig. Se, dette store Forraad, denne rige Vilde, du har at se af, og dette herlige For-raad du har at arbejde for! Derom du lægger det tilkommen med „De Unges Værd“, **Benner**, hvilken Fremtid, hvilken Støtte for Mis-sionen, for de unge og os alle! Med disse faa Ord være denne Tanke anbefalet til **Danfæren** og Kirke-bladets Læsere.

Racine, 3. April, 1914

Japanbørn.

Ware Past. J. M. Hansen, Broder i Herren og i Arbejdet! Guds Naade og Fred! Hjertelig Tak for dit Brev! Saa var det Studenter. Saa vidt jeg ved, har vi lærlige Under-siister for alle vore nuværende Stu-denter, og vi har ikke Naad om at saa flere for Tiden.

Men vi har en anden Plan. Vi mangler en Familie til herude, og vi har lige lejet en længere Hen-sigtning til Kirkeradet om om mu-ligt at fende een hertil i den nær-me fremtid. Lad Kirkebladet være dødt fra den 1ste Juli 1914, og lad **Danfæren** være den forenede Kirkes officielle Organ (det har den været længe).

Tanker til Overvejelse.

1. Aarsmødet 1915. Som vi alle ved, foreligger Indbødelse til Afholdelse af det 19. Aarsmøde i Selma, Cal., 1915. Et interessant Til Overvejelse i denne Sag: Indfommingerne vil blive om trent laadanne: For Reiserbillet \$50 fra Omaha og fra Chicago \$60. For Turistbillet \$10 mere: Irem og tilbage. For Opbold paa Rejse ca. \$10 og extra Udgifter under Mødet — lad os sige — \$5. Dette udgaa med et rundt Tal \$75.00.

Aarsmødet med Rejse derud og tilbage vil medtage om trent 15 Dage.

3 Juni Maaned er det en overordentlig varm Tid i Selma, Egnen.

Om alt gaar vel med næste Mars Endener, vil der blive 11, som vil angaa en Ordination. Skal disse mange Mand værres en Gæld af om trent \$75 hver?

Bil Aarsmødet — lokaliseret i Selma — veje op med om i. Ets, fire af vore Præstier — antageligvis vil flere rejse ud til Verdensudstillingen — foretog en Misjonsrejse Nord og Syd i alle Menighederne?

Kan det med Rette siges, at Miltredens faar en stedmoderlig Behandling? Den forenede danske Kirke har i de senere Aar ofret mere paa Miltredens end paa andre Kredse i Samfundet.

Er Menigheder og Jefs Misjonsplader er for Træbfier den optagne Mark inde paa Mitten?

Disse Momenter maa Michiganmødet nøje overveje, ferend det tager en afvejs, bestreft Bestemmelse for Afholdelse af Aarsmødet 1915 i Selma, California.

2. Trinitatis Seminarium og Dana College. Alle lutherse Kirkeafdelinger bereder sig allerede nu haardt til det store Jubilæumsaar 1917 — Aftredningsdagsdagen for den lutherse Refor-mation. Hvad skal vi gøre? Ved jeg, at Nord-Dakota-Mødet fremkom med Forslag, at samle et Fond, hert \$100,000. Men er dette gennemførligt? Burde vi ikke først tage Sigte paa at fatte Skolen gældfri til dette Tidspunkt?

Burde vi ikke hvidbåndiggøre Stolen til den Tid — det ene Hjørne til Hovedbygningen mangler endnu — saa meget mere paatrængende bliver dette, da vi har Mangel paa Aalssvarelfser? Skolebygningen trænger til en Hovedreparation i sin Helhed. Kan alt dette udføres i samme Tidrum? eller hvillse Stuffer bør faa først i Mærken? Det vil være paa Tide for Aarsmødet i Greenville, Mich., at give bestemte Vink ogsaa i disse vigtige Sager.

3. Vor Bedningemission. Det er nu ca. 15 Aar, siden Herren anviste „Den forenede danske ev-luth. Kirke“ dens Arbejdsmaaf paa den fjerde af Japans store Ser — Stumfui. Selt naturligt aabnede Herrens Døren for os. Og i disse herindvunde Aar har vi sat Velsignellens Segl paa Arbejdet: En Mof af Japanesere er vundne for Herren, og Arbejdet har udvidet sig i dette Tidrum ikke faa lidt.

Samfundsmøder! Lad os glæde os i Herrens Gerning og hjertelig takke ham for hans Naade og os ogsaa i dette Arbejde. Men lad os faa med det samme mindes dette Herrens Ord: „Den, som lægger Haanden paa Bløden og ser sig tilbage, er ikke skiftet for Guds Rige.“

Embedsbrødre og Menigheder, følger vi med Misjonen — Bedningemissionen — i nogen Grad, da vil vi vide, at Dørene til Verdensmissionen staar paa vid God ud over hele Jorden.

O, en velsignet Misjonsbid! Naabet fra Bedningeverdensens Mød i Heren næsten fra alle Støge i Verden — det gamle kendte Naab: Kom over og hvi paa os! Det lader ogsaa fra vore Udbødinger i Japan. **Benner!** hvad skal vi gøre ved dette Naab? Skulde det ikke være et bestilt Reformationsminde, om vi med det all-riserise udsendte en Arbejder mere? Skal vi hvare: Vi kan ikke? Ter vi lade Herren høre paa et laadant Svør? Løns — 123 Præstier og ca. 180 Menigheder! Ter vi virkelig hvare: Vi kan ikke?

O **Benner!** lad os sige til hverandre: at øve et ihærdigt Hjem-me- og Bedningemissionsarbejde — det er vort Liv og en velsig-net Fremtid. Lad os nu paa vore Ane i vore Venkæmre og ved vore fætre og mindre Sammenkomstfætre nøse overveje denne Sag lærend Aarsmødet.

Sluttelig dette: Lad os nu begynde med og fortsætte dermed, at takke Herren for alt det dejlige Arbejde, han har lagt hen til vor Kirke: lad os uafslædig forlade os paa Guds Årft og saa hvare i Mof med — Aarfhghedsens, Forbennens og Offervilghedsens Rærfæstanger med Herrens Vær og Sjælens Krefse for Ole, saa skal Herren velsigne os med en stor Velsignelse. Amen.

J. Broderlig Erbhvgighed,

G. B. Christianfen.

Menigheder. En gift Mand funde begynde med 1000 Dollars aarlig, c. ca. 3 Dollars om Dagen. Naad om din Søndagsfjole underholdt ham 10 Dage om Aaret, og maatte din Menighed en Snes Dage, saa var der Len for en Maaned. Det vilde vist ikke blive saa vonskelig at faa 11 Menigheder til, der funde gøre det samme, og som vilde vinde i Velsignelse dermed.

En faadan Misjonar funde jo skrive of og til til hver af disse Menigheder, og de funde, naar han var hjemme, faa Velsa, have ham blandt sine Udværgte Tid. Det vilde give mere Lykke for Misjonar og for Menighederne og bringe mere Høst-bed ind i Arbejdet og ganske udledes værre Interessen for det. Vi trænger haardt til en Mand allere, de i kommende Etiraar, og her det-te under den bedste Udvej for hans Underhold.

Svad fønes du derom? Kan du ikke skaa til Ud for en faadan Fremgangsmaade? Ter er maatte mange Søndagskolebørn, der gerne vilde være med til faaledes i underholden en Misjonar en ti eller tredve Dage om Aaret. Det funde maatte findes Privatpersoner, der vilde gøre det samme.

Snes 3 ikke om denne Hensigt-ling, saa vil der blive Brug for Pengene, idet to vil komme ud i Arbejdet næst Aar, og deres Stu-denterunderhold skulde jo da for-andres til Evangelisttan. Na ved ikke, om de, der underholder de to, vil blive ved dermed, naar Lenen maa forhøjes.

Bulkaandbrudet før i Februar d. A. gjorde os ikke megen Fortrad. Vi er 110 Mil nord for Trædet. Dog til vi en Mængde Afse og mærkede Nordfaldene.

De hierteligste Velsener fra mig til eder alle. I et bekvemt, A. M. Th. Winter.

Etterfrit. Na saa medvige overnaadene. Vore lidt forsikring. For Søndagsfjole i Staplehurt har-te u mindre Sum Misjonspenge \$32.75 lagende og den affæde voremet at benytte dette Væb om ferise Indbud til en januefift Stud-ents Opbold ved Præsteskolen i Samamota. Dette skred jeg til **Past. Winter** om, og herpaa hvare han overnaadene.

Om saa Søndagskolen og Me-nigheden i Staplehurt vil tiltræde: **Past. Winter**’s Hensigtning, ja der-om kan jeg jo ikke vide Hæfted paa Forhaand. Om man kan jo ogsaa afvænte Kirkeradets Indstilling og Aarsmødets Bestemmelse om en an-den Japannisjionar, før man be-stemmer hans Væningssmaade. Og har den fore. Kirke en brugelig Mis-jionar at fende, saa maa vi haabe, at hans Len ogsaa vil komme ind. Og det forekommer mig ikke at være nogen lide Fremgangsmaade. **Past. W.** vejer paa, for at indfænde den.

Jesus Moder.

Du stod der nær ved Koriets Rod, Mens Smerter døb i Hjertet skar; Thi Synen gav sit Hjerteblod — Det Syn saa tungt for hendes var. Du bødningelig stod her og saa Daan, hvem som Varn en Gang hun har, Da som ved hendes Hjerte laa; — Nu saa hun ham i Pinen faa.

Over Gang en Sviger honret blev I hans udstrakte Rod og Daand, Den og Marias Hjerte rev; Du stod med ham i Sjæl og Aand.

Vi, som Maria, røres maa Og lide der ved Koriets Rod, Før Afgang vi til Hærfen faa, Som Jesus løbte med sit Blod.

Johan Selnes.

„The Menace“.

Efter „Luth.“ Judsient af **Past. J. Wadsien.**

Dette er Navnet paa et Blad, som begynde den 15. April 1911. Det siger sig at vore Verdens mest ud-bredte Blad, det det op til den 21. Februar fildede den ogsaa at haue 1,298,874 Abonnenter. Bladet er, antitafst. Det er Organ for Fri-mureriets Kamp mod Katolikisme. Grundten til, at det er saa udbredt er lærlig den store Udbredelse Fri-mureriet har her i Landet, og der-naft den billige Pris af \$1 for 4 Eksemplarer. Ter er faaledes mang-e interesserede, som betaler for Bla-det og sender det frit til andre.

Ser er altsaa to Stormagter, Fri-mureriet og Katolikisme. Nærdene fra Fri-mureriets Side er vold-somme og i højeste Grad nderha-gaande. Og Fri-mureriet søger Af-siance med Protestanterne. Disse

indbødes til Samarbejde med Ari-murerne i denne Kamp.

Naar hver Side af Bladets Navn er anbraet et Hæftede. Naar hvore Side afbildes den pavelige Kron-paa et Lødingehoved med fors-logte Ven. Naar venstre Side ses et Skolebarn med Judsifriit „Public School“ og „Midmiddel for pav-tilist Forgift.“ Public-Skolen værenes mod Kirkefolkerne. Disse fremtilles som samfundsfaledige. Skont detti-ktal være ummett lærlig paa de fa-tolste Skoler, rammes alle Kirke-fkoler i ontrent lige Grad.

I religiøs Hensende siger Bladet at være ganske indifferet. I en Artikel fra 14de Februar siger det: „The Menace“ har ingen religiøs Strid med Romerkirken angaaende dens Lærdomme. Lad dens Lærdom-me være, hvad de vil, og lad den praktisere, hvad den vil, saa lang-som dens Præstis indrømmer det samme Frighed til hvilken som heli-anden religiøs Person eller itro-ende.“ Heri fænder vi Fri-mureriets univerealfistte Karakter. Det er alt-saa Katolikismens Lærlighed for Stat og Samfund, som skal pav-les og bekæmpes. Derfor blottes dens Hæsligheder og hilles aabent til alle uafslædigke. Det er ikke ofte angribes med uretfærdige Raaben Og Sværet vil nok ikke blive til Gunst for Bladet. Med den Frem-gangsmaade kan ethvert Kirkefæl-lemskøret gøres umuligt.

Nor en adreliat Betragtning er det rimeligt at undersøge, hvad det er mest hatfskkelig for vort Land-enten Katolikismen med sine Kirke-fkoler (og parallelt herved de pro-tesantiske Kirkefælder) eller Fri-mureriet med en Skole af hemmeligt Ordreter, som følger i dets Skel-vand.

„The Menace“ har blottet den hemmelige Orden „Knights of Co-lumbus“, fremdraget dens ædelige Eder og Korpligtelser o.l.v., og den holder Romerkirken ansvarlig for det hele. Naar vi nu behandler Fri-mureriet ligedan, vil da dette vife sig at være bedre? Rei, hvortom- Og hvi er den store Korstfel, at det kan er forholdsvis laare faa af den fattolste Kirkes Væmmer, som er bund-ten til denne hemmelige Orden, mens hver eneste Fri-murer er bundet ved de ædelige Eder og Korpligtelser fra laveste til højeste Grad. Dette kan jo enhver forvise sig om, som samvittighedsfuldt vil underlæg-ges Fri-mureriet indholder.

Skont „The Menace“ siger sig at være tolerant mod Denhm til at Re-ligion eller itte Religion, geres nu og da Udvald, som ikke hvare her til. Saaledes attraktes i Ets, et Steds 21 Røstter, hvor et antifa-tolst Mand fremstiller fattolse Væ-rodme, om hvillse „The Menace“ siger, at det er interessant at se, at Kirken kan ikke bevise disse Lærdom-me af Bibelen, men maa stole en paa sin „Herre Gud, Væren“ angaa ende Gndligheden af dens Værdomme (Hvad disse umulige Lærdomme er ogsaa den, at Daaben „rense fra oprindelia Svnd, og Aftirme og Guds Værn og Arvinger til det himmelste Rige.“ Der er det vist ikke bare Romerkirken, som ram-mer.

Naar den mest drilleagtige Maade fortællges Præstierne, dels i muntre Anekdoter med Hentydning til Uaf-delighed, dels mere direkte. Bladet vil lovtens sige, at det er de fa-tolste Præstier og fattolse Kirkefæ-ler, det vil til Livs. Men det er ikke bare til den Side, det rammer Sæntidig med, at Fri-mureriet hol-des frem og gøres populært, under-graves Afstelen for den friime Kir-ke og dens Præstier i Almindelig-hed. Det kan ikke stuldes, at den Mand, som raader i Bladet, ikke alene er antitafst, men rent ud antitafstelig Fri-mureriet er ether sit aandelige Indhold antitafstelig. Da „Hæfted falder ikke langt fra Stammen.“

Der er adfællige protestantiske Præstier, som har taget tilOrde mod „The Menace“. Men disse faar baa-de læst og paakrevet. En Reto-ditpræst, som har udtalt sig i et Kirkeblad, faar den Artikel, at han gør sig til en „Kumping Jact“ for Katolikkerne.

Et fattolst Blad har udtalt sig om, hvilken skadelig og usel Kane det er at kritisere Præstierne, hvor uopbyggelig for Tilhæerne, hvor langtraffende i dens ondt Virknin-ger. Og saa hvare Fri-murerbla-det med at navne Præstien Sæmibt der uns er demt for Nord, Præsten Rivera, Forføeren, som har maat-tet forlade Landet for at hvare „Stafket af sit „reverend“ Navn

Præsten Kennolds, en antogenVor-der, som finder sig selv at være op-

fordret og bemærket af „The Men-ace“. Og saa fortælltes: „Vi forud-fatter, at den Skole af andre Præ-ster, som elfter deres mørke Til-fællstfæder, hvor Sværløst fra „The Menace“ endnu ikke har trængt igennem, har den samme Mening angaaende at frittere Præ-ster. Sværløst aabenbar, at det er ikke saa meget Kritikken fem det er Præsternes Opførel, som er den „ulle Rane.“ Uafslædig, unoraalif-ke, Grufombed, Ondfabstuldbed, Hæveratighede er naqle af deres Værditer, alt andet end „hellig“, „reverend“ o.l.v. Det er behovigt-igt at anse faadanne Præstier som „Herrens falvede“ og ørbjeft over Kritik. Svds de er falvet til fæst formødeligt Værf, saa er dette Tævelens nderise Salvsfe.“ Nu læses sligt ude blandt Folk, som gerne er tilbøjelige til at fluge det sensationelle. Og vil en eneste af dem finde, at dette passer udeluf-fende paa Præstier i Bævefæren? Eller kan Fri-murerbladet godføre, at det fun er der, ikke blandt Pro-tesanterne, at fluge Præstier er fund-ne? Svds ikke, hvorfør faa lade bare Bævefæren udnæde? Her vender Fri-murerbladet sit „Agelss“ med diabolif Tæbernd med etle, færlige og bruger disse til at undergrave Tilliden til den hele friime Kirke. Bladet kan paa sam-me Maade, om det vil, fæste sit Sværløst paa Apostelfæren og gærdet-færis ansvarlig. Fremgangsmaaden er den samme og Virkningen liges-aa.

Et jødfift Blad siger om „The Menace“: „Det er mest Hvedeblad. Det er hvidbåndigt blottet for litte-rær Fortjeneste. Dets hele Hæn-figt er at øvre det religiøse Mi-gotteries Nammer og Mæsfæhad. „The Menace“ er ofte namfændig, ærefærfænde og uretfærdig. Der er ingen Udfoldning for et fligt Blads Tilværelse. De, som uder det Kvalp og Emunitring paa no-gen Maade, er ligesaa meget at latsse som de vildbedte Rølf, der er an-svarlige for dets Udvælfse.“ Nu kan ikke „The Menace“ gøre Jærdens Blad til en „Kumping Jact“ for Bævefæren, men det reducerer det til det mindst mulige.

Der kommer for Næsten meget frem i „The Menace“, som gør hin jødfiffe Udvalde berettiget. Se i. Ets, hvad det har at sige om Ro-lumbus i Almindelig, at det er forellaet at gøre Columbus’ Dag til lovlig Vælligdag. Bladet finder, at det er begrændet, at han var en Skatofst og faa udrubder det: „Ført-ald din Kongerædend, at Colum-bus var Slaveriets Far i De For-euede Stater, at han aldrig fætte Foden paa Amerifas Grund, at han var fun lidt bedre end en Svø-rer, den æffælligste Karakter i sin Tid, en Slavehandler, iselstæs, grafum og en Tyrant.“

Sæntidig med, at det rides ved baade hid og did, arbejdes der paa at fremhvare Fri-mureriet og stille dette i det mest fordelagtige Us. Det er addeles ubegribelig, at flere endog lutherse Præstier har modta-get den Broderhaand, som Fri-mureriet udbrakte, naar de inodt Pro-tesanter til, at gøre fælles Sag med Fri-mureriet i at bekæmpe den fa-tolste Kirke. Man bør dog se sig for, hvem det er, man raffer Sammen til. Vil blot faadanne Præ-ster give sig Tid til at undersøge og samvittighedsfuldt overveje, hvad Fri-mureriet indholder, vil de ikke vdi nogen Stætte til et Fri-murer-blad, selv om det gælder en Kamp mod Fri-mureriets Afrøefænde, fæto-likisme. Man har da bedre Baa-ben at fæmpe med og bedre Naab-fer at stille sig i. Det er ikke flønt for Landet at holde Mød for sin Arm.“ De af vore Præstier, som uder dette Blad nogen Stætte, bare fordi Fri-mureriet her gaar i Svden for at bekæmpe Katolikisme, bør lægge sig Jezu Ord paa Hjerte om dem, som „affier Mogen, men nedfluger Kamelen.“

D. L. Kirkeberg,
Dallas, Wis., 27. Februar 1914.

Om Forjnying

er modtaget af følgende populære Væger:

- „Simellodien“ .....
- Kalsh Connor** .....
- „Den Drrs Perle“ .....
- Gærlert A. Stone** .....
- „William Brandt“ .....
- Kærligt Peterfen** .....
- „Anghomsliv“ .....
- Oskert Ricard** .....
- „Angdommens Bøge“ .....
- Svøgaard-Peterfen** .....
- „Den undfælfæne Rønne“ .....
- Margæret Moulst** .....
- „Sigrid“ .....
- Kærligt Peterfen** .....
- „Alle indbundne“ .....
- Danifh Luth. Publ. Housè,**
- Blair, Nebr.**